

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9439 af 27/08/2013 (Gældende)

Kendelse 41.2012

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: J.nr. 227.52H.411

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 27. august 2013 i sag 41.2012

A

v/advokat Mathias Staugaard Nielsen, Krifa

mod

B

v/advokat Michael Egholm, Advokatfirmaet Egholm

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Tine Vuust (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Ane Kristine Lorentzen (LO). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget advokatfuldmægtig Steffen Kjøller Jensen, Dansk Erhverv Arbejdsgiver, og faglig sekretær Lisbeth Nørremark, HK.

Mellem klageren, A, født den 9. marts 1968, og indklagede, B, blev den 1. februar 2011 underskrevet en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som salgsassistent inden for detailhandel med speciale i sport og fritid med uddannelsesperiode fra den 1. februar 2011 til den 31. januar 2015.

Denne sag drejer sig om berettigelsen af virksomhedens ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen begrundet i elevens grove misligholdelse af uddannelsesaftalen.

A har ved sin organisation, Kristelig Fagforening, ved klageskrift modtaget den 27. august 2012 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede tilpligtes til klager at betale 99.595,77 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Påstanden er opgjort som 69.595,77 kr. i erstatning for løn og feriepenge i medfør af funktionærlovens § 3, og 30.000 kr. i godtgørelse efter erhvervsuddannelseslovens § 65.

Indklagede har i svarskrift af 31. oktober 2012 påstået principalt frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb end påstået.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 12. august 2013, hvor indklagede ikke gav møde trods lovligt indkaldt.

Sagsfremstilling

Uddannelsesaftalen blev ophævet ved brev af 15. september 2011, hvoraf fremgår bl.a.:

»A er d. 15-09-2011 bortvist fra B.

Det skyldes A har taget vare fra butikken sortiment uden dialog med B.

Derud over har A købt vare til eget brug i B navn hos leverandører.

A har ikke kunne dokumentere hans vare forbrug/køb. Derfor denne bortvisning.«

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at han ved sin ansættelse fik at vide, at man som ansat gerne måtte købe varer til sig selv i butikken til indkøbspris med tillæg af moms. Man skulle blot notere købet på arbejdskortet, som lå på virksomhedens computer, og betaling kunne ske, når man havde råd. Der var ingen beløbsgrænse. Først ved betaling blev købet tastet ind på kasseapparatet. Han kunne også købe varer hos indklagedes eksterne leverandører, når blot han sørgede for, at leverandøren påførte hans navn på fakturaen. Denne fremgangsmåde fik han oplyst af en mekaniker på værkstedet. På et tidspunkt i slutningen af august/ starten af september måned 2011 var han til samtale hos B om forløbet af uddannelsesforholdet, og i den samtale blev det sagt, at han ikke længere måtte bestille varer hos eksterne leverandører, og at alle køb skulle afregnes med det samme. Herefter foretog han ikke flere køb. Kort før bortvisningen bad B ham

om at dokumentere sine køb ved fremvisning af kvitteringer, men på grund af den valgte fremgangsmåde kunne han alene henvise til arbejdskortet. Dette sagde han til B, som var ligeglad. Han så en dag, at der var påført flere varer på hans arbejdskort, end han havde købt, og det må være det arbejdskort, der ligger til grund for indklagedes opgørelse af hans varekøb. Hertil kommer, at de priser, der indgår i opgørelsen, er vejledende udsalgspriser. Han skylder i dag ca. 400 kr. for varekøb.

Procedure

Klager har til støtte for sin påstand anført, at eleven ikke har misligholdt sit ansættelsesforhold på en måde, som berettigede indklagede til at ophæve uddannelsesaftalen. Eleven fulgte blot den almindelige fremgangsmåde i forretningen på daværende tidspunkt, og i hvert fald kan forholdet højst berettige til en advarsel. Han har derfor krav på erstatning og godtgørelse som anført i påstanden.

Indklagede har til støtte for sine påstande i svarskriftet anført bl.a., at varekøb i virksomheden kun måtte foretages efter forudgående tilladelse fra virksomhedens indehaver, og at denne kun i ét tilfælde gav en sådan tilladelse. Eleven har således gentagne gange overtrådt de interne retningslinjer for varekøb og kunne efterfølgende ikke redegøre nærmere for omfanget heraf, ligesom han ikke var i stand til at dokumentere, at han havde betalt for varerne. Eleven har herved groft misligholdt uddannelsesaftalen, og ophævelsen var derfor berettiget. Under alle omstændigheder bør det opgjorte skyldige beløb for varekøb på 8.341 kr. modregnes i elevens krav.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

2 medlemmer udtaler:

Efter elevens forklaring lægger vi til grund, at reglerne for varekøb i virksomheden gældende indtil slutningen af august 2011 var således, at de ansatte måtte tage varer i virksomheden og bestille varer hos virksomhedens leverandører, hvis de pågældende varer blev skrevet på arbejdskortet, og den ansattes navn blev påført fakturaen for den eksterne leverandør, samt at betaling for varer herefter kunne afdrages efter en ikke nærmere forud fastlagt plan. Arbejdskortet udgjorde i den sammenhæng dokumentationen for varekøb. Vi lægger endvidere til grund, at eleven efter ændring af disse regler ikke foretog yderligere varekøb, før uddannelsesaftalen blev ophævet. Vi finder på denne baggrund, at eleven i forbindelse med sine varekøb ikke forbrød sig mod virksomhedens regler, og at han i fornødent omfang har dokumenteret sine varekøb ved henvisning til arbejdskortet. Ophævelsen af uddannelsesaftalen begrundet heri var derfor ikke berettiget.

Eleven har som funktionæransat som følge af den uberettigede ophævelse krav på dels erstatning efter funktionærlovens § 3, dels erhvervsuddannelseslovens § 65, hvorfor vi stemmer for at tage elevens påstand til følge. Vi bemærker i den sammenhæng, at eleven har anerkendt at skyldte virksomheden 400 kr. for varekøb, men finder at de nedlagte påstande i Twistighedsnævnet ikke giver tilstrækkeligt grundlag for at foretage modregning med dette beløb i elevens bruttokrav.

1 voterende udtaler:

Jeg er enig i, at ophævelsen af uddannelsesaftalen ikke var berettiget og i bemærkningen om modregning.

Jeg finder imidlertid i overensstemmelse med Twistighedsnævnets praksis og dommen afsagt af Østre Landsret den 19. juni 2012 i sagen 19. afd. nr. B-3684-11, at eleven som følge af den uberettigede ophævelse alene er berettiget til erstatning i medfør af funktionærlovens § 3, der overstiger den godtgørelse, han efter erhvervsuddannelseslovens regler ville have haft krav på for mistet uddannelsesgode, hvorfor jeg stemmer for at tage elevens påstand til følge med 69.595,77 kr.

2 voterende udtaler:

Vi finder det ikke alene ved elevens forklaring godtgjort, at de ansatte i virksomheden var berettiget til at tilegne sig varer fra forretningen eller bestille varer i virksomhedens navn uden forudgående

underretning af virksomhedens indehaver og uden samtidig betaling for varerne. Eleven har således ved sin handlemåde i forbindelse med varekøb groft misligholdt sine forpligtelser over for virksomheden, hvorfor virksomhedens ophævelse af uddannelsesaftalen var berettiget. Vi stemmer derfor for at frifinde virksomheden for det rejste krav.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at eleven får medhold i betaling af 69.595,77 kr. med renter som påstået.

T h i b e s t e m m e s

B skal inden 14 dage til A betale 69.595,77 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.